

This publication super-
sedes Netherlands
No. 2 (1968),
Cmnd. 3518

NETHERLANDS

Treaty Series No. 97 (1969)

Convention

between Her Majesty the Queen
in respect of the
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and Her Majesty the Queen of the Netherlands
providing for the Reciprocal Recognition
and Enforcement of Judgments
in Civil Matters

The Hague, 17 November 1967

[Instruments of ratification were exchanged on 20 June 1969 and the Convention
entered into force on 21 September 1969]

*Presented to Parliament
by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs
by Command of Her Majesty
September 1969*

LONDON

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

2s. 0d. net

Cmnd. 4148

**CONVENTION
BETWEEN THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND
NORTHERN IRELAND AND THE KINGDOM OF THE
NETHERLANDS PROVIDING FOR THE RECIPROCAL
RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF JUDGMENTS IN
CIVIL MATTERS**

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth (hereinafter referred to as “Her Britannic Majesty”) and

Her Majesty the Queen of the Netherlands;

Desiring to provide on the basis of reciprocity for the recognition and enforcement of judgments in civil matters;

Have resolved to conclude a Convention to that end and have appointed as their Plenipotentiaries :

Her Britannic Majesty :

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

His Excellency Sir Isham Peter Garran, K.C.M.G., Her Britannic Majesty’s Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary at The Hague and The Right Honourable Lord Gardiner, Lord High Chancellor of Great Britain;

Her Majesty the Queen of the Netherlands :

His Excellency Mr. H. J. de Koster, State Secretary for Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows :

General

ARTICLE I

For the purposes of this Convention :

(1) The word “territory” means :

- (a) in relation to the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (hereinafter referred to as “the United Kingdom”), England and Wales, Scotland, and Northern Ireland and any territories in respect of which this Convention is in force by reason of an extension under paragraph 1 (a) of Article X; and
- (b) in relation to the Kingdom of the Netherlands, the European part of the Kingdom and any other part of the Kingdom in respect of which this Convention is in force by reason of an extension under paragraph 1 (b) of Article X.

VERDRAG
TUSSEN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN
GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND EN HET
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN BETREFFENDE DE
WEDERKERIGE ERKENNING EN TENUITVOERLEGGING VAN
VONNISSEN IN BURGERLIJKE ZAKEN

Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en van Haar andere Rijken en Gebieden, Hoofd van de Commonwealth (hierna te noemen: „Hare Britse Majesteit”) en

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden;

De wens koesterende om op grondslag van wederkerigheid een regeling te treffen voor de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke zaken,

Hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten en hebben tot hun gevolmachtigden benoemd:

Hare Britse Majesteit:

Voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland:

Zijne Excellentie Sir Isham Peter Garran, K.C.M.G., Harer Britse Majesteits Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur te 's-Gravenhage en

De Right Honourable Lord Gardiner, Lord High Chancellor van Groot-Brittannië;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie de Heer H. J. de Koster, Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken;

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, zijn overeengekomen als volgt:

Algemene bepalingen

ARTIKEL I

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

1. „gebied”:

- a) waar het betreft het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (hierna te noemen: „het Verenigd Koninkrijk”), Engeland en Wales, Schotland en Noord-Ierland en die gebieden, waar dit Verdrag van kracht is uit hoofde van een uitbreiding ingevolge artikel X, 1e lid, onder a); en
- b) waar het betreft het Koninkrijk der Nederlanden, het Europese gedeelte van het Koninkrijk en elk ander deel van het Koninkrijk waar dit Verdrag van kracht is uit hoofde van een uitbreiding ingevolge artikel X, 1e lid, onder b).

(2) The word "judgment" means any decision of a court, however described (judgment, order and the like), by which the rights of the parties are finally determined, notwithstanding that an appeal may be pending against the judgment or that it may be subject to appeal in the courts of the country of the original court. A "gerechtelijke minnelijke schikking" shall also be deemed to be a judgment for the purposes of this Convention. If the amount of the costs or interest to be paid under a judgment is not fixed by the judgment itself but by a separate court order, such order shall be deemed to be part of the judgment for the purposes of this Convention.

(3) The words "action in rem" mean an action which seeks to obtain a judgment which is conclusive not only against the parties to the proceedings but also against any other person claiming an interest in the subject matter of the action.

(4) The words "original court" mean in relation to any judgment the court by which such judgment was given; and the words "court applied to", the court in which it is sought to obtain recognition of a judgment or to which an application for the registration of a judgment or for the grant of execution is made.

(5) The words "judgment debtor" mean the person against whom the judgment was given in the original court and include, where necessary, any person against whom such judgment is enforceable under the law of the country of the original court; and the words "judgment creditor", the person in whose favour the judgment was given, and include, where necessary, any other person in whom the rights under the judgment have become vested.

(6) The word "appeal" includes any proceeding by way of discharging or setting aside a judgment or an application for a new trial or a stay of execution.

ARTICLE II

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) and (4) of this Article, this Convention shall apply to judgments in any civil proceedings given after the date of the entry into force of this Convention by the following courts:

(a) in the case of the United Kingdom, the House of Lords; for England and Wales, the Supreme Court of Judicature (Court of Appeal and High Court of Justice) and the Courts of Chancery of the Counties Palatine of Lancaster and Durham; for Scotland, the Court of Session and the Sheriff Court; and for Northern Ireland the Supreme Court of Judicature; and

(b) in the case of the Kingdom of the Netherlands, the Hoge Raad der Nederlanden, the gerechtshoven and the arrondissementsrechtbanken.

(2) This Convention shall not apply to:

(a) judgments given on appeal from courts not referred to in paragraph (1) of this Article;

2. „vonnis”: iedere beslissing van een gerecht, hoe ook genaamd (vonnis, beschikking en dergelijke), bevattende een eindbeslissing omtrent de rechten van de partijen; hieraan doet niet af, dat tegen het vonnis een rechtsmiddel is ingesteld of nog kan worden ingesteld bij de gerechten van het land van het oorspronkelijk gerecht. Een gerechtelijke minnelijke schikking zal voor de toepassing van dit Verdrag eveneens als een vonnis worden beschouwd. Zijn de ingevolge een vonnis te betalen proceskosten of interessen niet in dat vonnis zelf vastgesteld doch bij een aparte beschikking, dan wordt zulk een beschikking voor de toepassing van dit Verdrag geacht deel uit te maken van dat vonnis.

3. „vordering in rem”: een vordering ter verkrijging van een vonnis dat geldt niet alleen tussen de partijen in het geding, maar ook tegenover derden die aanspraak maken op een belang in het onderwerp van de vordering.

4. „oorspronkelijk gerecht”—met betrekking tot een vonnis: het gerecht dat dit vonnis heeft gewezen, en „aangezocht gerecht”: het gerecht waaraan de erkenning van een vonnis wordt verzocht of tot hetwelk een verzoek om registratie van een vonnis of tot verlening van verlof tot tenuitvoerlegging wordt gericht.

5. „schuldenaar”: degene die bij het vonnis van het oorspronkelijke gerecht werd veroordeeld, daaronder zo nodig begrepen een ieder tegen wie naar het recht van het oorspronkelijke gerecht dit vonnis kan worden ten uitvoer gelegd; „schuldeiser”: degene, te wiens gunste het vonnis werd gewezen, daaronder begrepen ieder ander op wie de rechten uit het vonnis zijn overgegaan.

6. „rechtsmiddel”: elke procedure die de strekking heeft een vonnis te vernietigen of buiten werking te stellen, alsook een verzoek om een nieuwe berechting van de zaak of om schorsing van de tenuitvoerlegging.

ARTIKEL II

1. Onverminderd het bepaalde bij het tweede en het vierde lid van dit artikel is dit Verdrag van toepassing op vonnissen in burgerlijke zaken, die na het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag zijn gewezen door de navolgende gerechten:

- a) voor het Verenigd Koninkrijk: het House of Lords; voor Engeland en Wales: het Supreme Court of Judicature (Court of Appeal en High Court of Justice) en de Courts of Chancery van de Paltsgraafschappen Lancaster en Durham; voor Schotland: het Court of Session en het Sheriff Court; en voor Noord-Ierland: het Supreme Court of Judicature; en
- b) voor het Koninkrijk der Nederlanden: de Hoge Raad der Nederlanden, de gerechtshoven en de arrondissementsrechtbanken.

2. Dit Verdrag is niet van toepassing op:

- a) vonnissen, die zijn gewezen op grond van een rechtsmiddel tegen een beslissing van een niet in het eerste lid van dit artikel genoemd gerecht;

- (b) judgments given in proceedings for the recovery of taxes or other charges of a like nature or for the recovery of a fine or other penalty;
- (c) judgments in matters of family law or status, including orders for maintenance;
- (d) judgments in matters of succession or the administration of the estates of deceased persons;
- (e) judgments in matters of bankruptcy or suspension of payments (surséance van betaling) or the winding up of companies.

(3) This Convention shall not preclude the recognition and enforcement in the territory of one High Contracting Party, in accordance with the municipal law for the time being in force in the country concerned, of judgments given by any court in the territory of the other High Contracting Party, being judgments to which this Convention does not apply or judgments given in circumstances where the provisions of this Convention do not require such recognition or enforcement.

(4) A High Contracting Party shall not be obliged to apply this Convention to any judgment given in respect to injury or damage of a description which is the subject of a Convention with respect to third party liability in the field of nuclear energy to which that High Contracting Party is also a Contracting Party.

Recognition of Judgments

ARTICLE III

(1) For the purposes of this Convention, the effect of the recognition of a judgment shall be that it shall be treated as conclusive between the parties thereto in all proceedings founded on the same cause of action and it may be relied on by way of defence or counter-claim in any such proceedings.

(2) Subject to the provisions of paragraphs (3) to (5) of this Article judgments given in the territory of one High Contracting Party shall be recognised in the territory of the other except where the court applied to is satisfied of the existence of any of the following objections to the judgment:

- (a) in the case in question, the jurisdiction of the original court is not recognised under the provisions of Article IV;
- (b) the judgment debtor, being the defendant in the proceedings in the original court, did not (notwithstanding that process may have been duly served on him in accordance with the law of the country of the original court) receive notice of those proceedings in sufficient time to enable him to defend the proceedings and did not appear;
- (c) the judgment was obtained by fraud;
- (d) the recognition of the judgment would be contrary to public policy in the country of the court applied to;

- b) vonnissen, gewezen ter zake van rechtsvorderingen tot inning van belastingen en soortgelijke lasten of tot inning van geldboeten en andere strafrechtelijk opgelegde lasten;
- c) vonnissen in familierechtelijke aangelegenheden of betreffende de staat van personen, daaronder begrepen beschikkingen inzake onderhoud;
- d) vonnissen in zaken van erfenis of beheer van nalatenschappen;
- e) vonnissen inzake faillissement en surséance van betaling of de ontbinding en vereffening van vennootschappen.

3. Dit Verdrag sluit niet uit, dat een in het gebied van een der Hoge Verdragsluitende Partijen gewezen vonnis dat niet onder de werking van dit Verdrag valt of dat is gewezen onder omstandigheden waarin dit Verdrag de erkenning of tenuitvoerlegging niet vereist, niettemin in het gebied van de andere Hoge Verdragsluitende Partij wordt erkend en ten uitvoer gelegd op grond van de alsdan ter plaatse geldende interne rechtsregelen.

4. Een Hoge Verdragsluitende Partij is niet verplicht dit Verdrag toe te passen op een vonnis, gewezen terzake van schade, welke valt onder de werking van een Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, waarbij die Hoge Verdragsluitende Partij eveneens Verdragsluitende Partij is.

Erkenning van vonnissen

ARTIKEL III

1. Voor de toepassing van dit Verdrag heeft erkenning van een vonnis tot gevolg, dat dit wordt geacht gezag van gewijsde te bezitten tussen de betrokken partijen in alle gedingen berustende op dezelfde oorzaak; in deze gedingen kan op de beslissing een beroep worden gedaan bij wijze van verweer of als grondslag voor een tegenvordering.

2. Onverminderd het bepaalde in het derde tot vijfde lid van dit artikel worden vonnissen, die zijn gewezen in het gebied van een der Hoge Verdragsluitende Partijen, erkend in het gebied van de andere tenzij ten genoege van het aangezochte gerecht wordt aangetoond, dat een van de hiernavolgende weigeringsgronden aanwezig is:

- a) in het berechte geval wordt, naar het bepaalde in artikel IV, het oorspronkelijke gerecht niet als bevoegd erkend;
- b) de schuldenaar, gedaagde in het geding voor het oorspronkelijke gerecht, kreeg niet tijdig genoeg kennis van het aanhangig zijn van dit geding om gelegenheid te hebben zich te verweren (ook al was hij op de door het recht van het land van het oorspronkelijke gerecht voorgeschreven wijze gedagvaard of opgeroepen) en verscheen niet;
- c) het vonnis werd door bedrog of arglist verkregen;
- d) de erkenning van het vonnis zou strijdig zijn met de openbare orde van het land van het aangezochte gerecht;

(e) the judgment debtor, being a defendant in the original proceedings, was a person who, under the rules of public international law, was entitled to immunity from the jurisdiction of the courts of the country of the original court and did not submit to the jurisdiction of that court;

(f) the judgment is sought to be enforced against a person who, under the rules of public international law, is entitled to immunity from the jurisdiction of the court applied to.

(3) Where the judgment debtor satisfies the court applied to that an appeal is pending, or that he is entitled and intends to appeal against the judgment in the country of the original court, the court applied to may recognise the judgment or may, if the judgment debtor makes an application to this effect, either refuse to recognise the judgment or adjourn its decision on the recognition of the judgment so as to allow the judgment debtor a reasonable opportunity of completing or of instituting such appeal.

(4) Where the court applied to is satisfied that the matter in dispute in the proceedings in the original court had, previously to the date of the judgment in the original court, been the subject of a judgment by a court having jurisdiction in the matter, the court applied to may refuse to recognise the judgment of the original court.

(5) Recognition shall not be refused merely on the ground that the original court has applied, in the choice of the system of law applicable to the case, rules of private international law different from those observed by the court applied to.

ARTICLE IV

(1) For the purposes of sub-paragraph (a) of paragraph (2) of Article III, the courts of the country of the original court shall, subject to the provisions of paragraphs (2) to (4) of this Article, be recognised as possessing jurisdiction:

(a) if the judgment debtor, being a defendant in the proceedings in the original court, submitted to the jurisdiction of that court by voluntarily appearing in the proceedings otherwise than for the purpose of protecting, or obtaining the release of, property seized, or threatened with seizure, in the proceedings or of contesting the jurisdiction of that court; or

(b) if the judgment debtor was plaintiff or counterclaimant in the proceedings in the original court; or

(c) if the judgment debtor, being a defendant in the proceedings in the original court, had before the commencement of the proceedings agreed, in respect of the subject matter of the proceedings, to submit to the jurisdiction of that court or of the courts of the country of that court; or

(d) if the judgment debtor, being a defendant in the original court, was at the time when the proceedings were instituted, resident in, or being a body corporate, had its principal place of business in, the country of that court; or

- e) de schuldenaar, gedaagde in het oorspronkelijke geding, was een persoon die naar de regels van het volkenrecht zijn onschendbaarheid kon inroepen tegenover de gerechten van het land van het oorspronkelijke gerecht en onderwierp zich niet vrijwillig aan de rechtsmacht van dit gerecht;
- f) getracht wordt de tenuitvoerlegging van het vonnis te verkrijgen tegen een persoon die zich naar de regels van het volkenrecht tegenover het aangezochte gerecht op zijn onschendbaarheid kan beroepen.

3. Indien de schuldenaar het aangezochte gerecht aantoot, dat een rechtsmiddel is ingesteld of dat hij gerechtigd en ook voornemens is om in het land van het oorspronkelijke gerecht een rechtsmiddel tegen het vonnis aan te wenden, dan mag het aangezochte gerecht het vonnis erkennen, doch het kan ook, indien de schuldenaar zulks verzoekt, hetzij de erkenning weigeren of zijn beslissing aanhouden teneinde de schuldenaar een redelijke termijn te geven om op grond van het ingestelde rechtsmiddel tot het einde voort te procederen of om een rechtsmiddel aan te wenden.

4. Indien ten genoegen van het aangezochte gerecht wordt aangetoond, dat vóór de datum van het vonnis van het oorspronkelijke gerecht het daarbij berechte geschil onderwerp is geweest van een beslissing van een gerecht dat ter zake bevoegdheid bezat, dan kan het aangezochte gerecht weigeren het vonnis van het oorspronkelijke gerecht te erkennen.

5. Erkenning wordt niet geweigerd op de enkele grond dat het oorspronkelijke gerecht bij zijn keuze van het op de zaak toepasselijke rechtsstelsel regels van internationaal privaatrecht heeft toegepast die afwijken van die welke door het aangezochte gerecht worden in acht genomen.

ARTIKEL IV

1. Voor de toepassing van artikel III, tweede lid, onder a), zijn, onverminderd het bepaalde in het tweede tot vierde lid van dit artikel, de gerechten van het land van het oorspronkelijke gerecht bevoegd:

- a) indien de schuldenaar, gedaagde in het geding voor het oorspronkelijke gerecht, zich aan de rechtsmacht daarvan heeft onderworpen door vrijwillig te verschijnen en op de zaak zelf is ingegaan, derhalve met het verschijnen niet uitsluitend beoogd werd om in verband met de procedure in beslag genomen of met beslag bedreigde goederen te bevrijden of te beschermen of om de bevoegdheid van het gerecht te betwisten;
- b) indien de schuldenaar eiser of eiser in reconventie was in het geding voor het oorspronkelijke gerecht;
- c) indien de schuldenaar, gedaagde in het geding voor het oorspronkelijke gerecht, vóór de aanvang van het geding er in had toegestemd om zich met betrekking tot het te beslechten geschil te onderwerpen aan de rechtsmacht van dat gerecht of van de gerechten van het land van dat gerecht;
- d) indien de schuldenaar, gedaagde in het geding voor het oorspronkelijke gerecht, ten tijde van het instellen van de procedure zijn woonplaats of gewone verblijfplaats had of, wanneer het een rechtspersoon betreft, gevestigd was in het land van dat gerecht;

(e) if the judgment debtor, being a defendant in the original court, had an office or place of business in the country of that court and the proceedings in that court were in respect of a transaction effected through or at that office or place.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to judgments where the subject matter of the proceedings was immovable property, but the jurisdiction of the original court shall be recognised if such property were situated in the country of the original court.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to judgments given in an action in rem concerning ships, aircraft or their cargo. The jurisdiction of the original court shall, however, be recognised if such ships, aircraft or their cargo were situated in the country of the original court at the time of the commencement of the proceedings in the original court.

(4) The jurisdiction of the original court shall not be recognised in the cases specified in sub-paragraphs (d) and (e) of paragraph (1) and in paragraphs (2) and (3) of this Article, if the bringing of the proceedings in the original court was contrary to an agreement under which the dispute in question was to be settled otherwise than by proceedings in the courts of the country of the original court.

Enforcement of Judgments

ARTICLE V

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of this Article any judgment given in the territory of one High Contracting Party under which a sum of money is payable shall be enforced by execution in the territory of the other in the manner provided in Articles VI to VIII of this Convention:

Provided that the judgment shall not be enforced if:

- (a) the judgment debt has been wholly satisfied, or
- (b) the judgment could not be enforced by execution in the country of the original court, or
- (c) any of the objections to the recognition of the judgment set out in Article III exists.

(2) Where the judgment debtor satisfies the court applied to that an appeal is pending or that he is entitled and intends to appeal against the judgment in the country of the original court, the judgment need not be enforced, and the court applied to may take such measures in regard thereto as are permitted by the law of its country.

e) indien de schuldenaar, gedaagde voor het oorspronkelijke gerecht, een kantoor of filiaal had in het land van dat gerecht en het geding voor dat gerecht een aangelegenheid betrof, die door of op dat kantoor of filiaal was tot stand gebracht.

2. De bepalingen van het eerste lid van dit artikel zijn niet van toepassing op vonnissen in een procedure betreffende onroerend goed, doch de bevoegdheid van het oorspronkelijke gerecht zal worden erkend, wanneer dit goed is gelegen in het land van het oorspronkelijke gerecht.

3. De bepalingen van het eerste lid van dit artikel zijn niet van toepassing op vonnissen, welke zijn gewezen ter zake van een vordering in rem met betrekking tot schepen, luchtvoertuigen of hun lading. De bevoegdheid van het oorspronkelijke gerecht wordt evenwel erkend, wanneer deze schepen, luchtvoertuigen of hun lading ten tijde van de aanvang van het geding voor dat gerecht gelegen waren in het land van het oorspronkelijke gerecht.

4. De bevoegdheid van het oorspronkelijke gerecht wordt niet erkend in de onder *d)* en *e)* van het eerste lid en in het tweede en het derde lid van dit artikel vermelde gevallen, indien het geding voor het oorspronkelijke gerecht was aanhangig gemaakt in strijd met een overeenkomst ingevolge welke het geschil op een andere wijze zou worden beslecht dan door een procedure voor de gerechten van het land van het oorspronkelijke gerecht.

Tenuitvoerlegging van vonnissen

ARTIKEL V

1. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid van dit artikel wordt een in het gebied van een der Hoge Verdragssluitende Partijen gewezen vonnis ingevolge hetwelk een geldsom is verschuldigd, in het gebied van de andere ten uitvoer gelegd op de wijze bepaald in de artikelen VI en VIII van dit Verdrag,

met dien verstande, dat de beslissing niet zal worden ten uitvoer gelegd, indien:

- a) aan het vonnis geheel is voldaan;
- b) het vonnis niet vatbaar was voor tenuitvoerlegging in het land van het oorspronkelijke gerecht, of
- c) er een grond tot weigering van de erkenning als bepaald in artikel III aanwezig is.

2. Indien de schuldenaar ten genoegen van het aangezochte gerecht aantoot, dat een rechtsmiddel is ingesteld of dat hij gerechtigd is om een rechtsmiddel aan te wenden en ook voornemens is dit te doen, dan behoeft de tenuitvoerlegging van het vonnis niet te worden toegestaan en kan het aangezochte gerecht die maatregelen treffen, die naar zijn interne wet geoorloofd zijn.

ARTICLE VI

(1) In order that any judgment given in the territory of the Kingdom of the Netherlands may be enforced in the United Kingdom, an application by a judgment creditor for its registration should, in accordance with the procedure of the court applied to, be made:

(a) in England and Wales, to the High Court of Justice;

(b) in Scotland, to the Court of Session; and

(c) in Northern Ireland, to the Supreme Court of Judicature.

(2) The application for registration should be accompanied by:

(a) a certified copy of the complete judgment authenticated by the court seal and bearing the formula "In naam der Koningin";

(b) an affidavit of the facts required by the rules of the court applied to;

(c) a translation into English of any document required by this paragraph certified by a sworn translator or by a diplomatic or consular officer of either High Contracting Party.

(3) The documents enumerated in paragraph (2) shall require no further authentication.

(4) If an application is made in accordance with paragraphs (1) and (2) of this Article in respect of a judgment fulfilling the conditions laid down in Article V, registration shall be granted.

ARTICLE VII

(1) In order that any judgment given in the territory of the United Kingdom may be enforced in the Kingdom of the Netherlands, an application by a judgment creditor for the grant of execution should, in accordance with the procedure of the court applied to, be made to the "arrondissementsrechtbank" in whose jurisdiction the judgment debtor is resident or owns property.

(2) The application for the grant of execution should be accompanied by:

(a) a certified copy of the judgment authenticated by the court seal, or in the case of judgments of the Sheriff Court, authenticated by the signature of the Sheriff Clerk;

(b) a document issued by the original court giving particulars of the proceedings and a statement of the grounds on which the judgment was based;

(c) a translation into Dutch of any document required by this paragraph certified by a sworn translator or by a diplomatic or consular officer of either High Contracting Party, if such a translation is requested by the Court applied to.

ARTIKEL VI

1. Alvorens een in het gebied van het Koninkrijk der Nederlanden gewezen vonnis in het Verenigd Koninkrijk kan worden ten uitvoer gelegd, moet de schuldeiser zich op de daartoe door het aangezochte gerecht voorgeschreven wijze met een verzoek om registratie wenden:

- a) in Engeland en Wales: tot het High Court of Justice;
- b) in Schotland: tot het Court of Session;
- c) in Noord-Ierland: tot het Supreme Court of Judicature.

2. Het verzoek om registratie dient vergezeld te gaan van:

- a) een gewaarmerkt afschrift van het volledige vonnis, voorzien van het stempel van het gerecht en dragende de formule „In naam der Koningin”;
- b) een beëdigde verklaring („affidavit”) omtrent de gegevens welke naar de voorschriften van het aangezochte gerecht worden verlangd;
- c) een vertaling in de Engelse taal van elk geschrift, dat ingevolge dit lid wordt verlangd, welke eensluidend dient te zijn verklaard door een beëdigd vertaler of een diplomatieke of consulaire ambtenaar van een van de Hoge Verdragsluitende Partijen.

3. De in het tweede lid genoemde bescheiden behoeven geen verder bewijs van echtheid.

4. Indien een verzoek is gedaan in overeenstemming met het eerste en het tweede lid van dit artikel en het desbetreffende vonnis voldoet aan artikel V, wordt de registratie verleend.

ARTIKEL VII

1. Alvorens een in het gebied van het Verenigd Koninkrijk gewezen vonnis in het Koninkrijk der Nederlanden kan worden ten uitvoer gelegd, moet de schuldeiser overeenkomstig de bij het aangezochte gerecht voorgeschreven wijze een verzoek om verlof tot tenuitvoerlegging richten tot de rechtbank van het arrondissement waar de schuldenaar woonplaats of vermogen heeft.

2. Het verzoek om verlof tot tenuitvoerlegging dient vergezeld te gaan van:

- a) een gewaarmerkt afschrift van het vonnis, voorzien van het zegel van het gerecht, of, wanneer het betreft een beslissing van het Sheriff Court, voorzien van de handtekening van de Sheriff Clerk;
- b) een door het oorspronkelijke gerecht verstrekt geschrift, vermeldende bijzonderheden van de procedure en een weergave van de gronden waarop de beslissing berustte;
- c) indien het aangezochte gerecht zulks verlangt: een vertaling in de Nederlandse taal van elk geschrift, dit ingevolge dit lid wordt vereist, welke vertaling dient te zijn eensluidend verklaard door een beëdigd vertaler of door een diplomatieke of consulaire ambtenaar van een der Hoge Verdragsluitende Partijen.

(3) The documents enumerated in paragraph (2) shall require no further authentication.

(4) If an application is made in accordance with paragraphs (1) and (2) of this Article in respect of a judgment fulfilling the conditions laid down in Article V, execution shall be granted.

ARTICLE VIII

(1) From the date on which it is granted registration under Article VI or execution under Article VII a judgment shall, for the purposes of its execution by virtue of that grant, have effect in the country of the court applied to as if it were a judgment originally given in that country on that date.

(2) The procedure for the registration of a judgment under Article VI and the procedure for the grant of execution of a judgment under Article VII shall be as simple and rapid as possible, and no security for costs shall be required of any person making application for such registration or for the grant of execution.

(3) A period of not less than six years, running from the date of the judgment of the original court, if no appeal has been brought to a higher court in the country of the original court, or from the date of the judgment given in last instance if such an appeal has been brought, shall be allowed by the court applied to for the purpose of making any application for registration or for a grant of execution.

(4) If it is found by the court applied to that the judgment of the original court is in respect of different matters and that one or more, but not all, of the provisions of the judgment are such that, if those provisions had been contained in separate judgments, those judgments could properly have been registered or could have been granted execution, the judgment may be registered or granted execution in respect only of the provisions aforesaid.

(5) If it is found by the court applied to that the judgment has been, at the date of the application partly but not wholly satisfied by payment, the judgment shall be registered or execution shall be granted in respect of the balance remaining payable at that date provided that the judgment is otherwise one which would be enforceable under the provisions of this Convention.

(6) If under a judgment a sum of money is payable, which is expressed in a currency other than that of the country of the court applied to, the law of that country shall determine if, and if so, in what manner and on what conditions, the amount payable under the judgment may or shall be converted into the currency of that country for the purposes of the satisfaction or enforcement of the judgment debt.

(7) When granting registration or execution, the court applied to shall, if so requested by the judgment creditor, include the reasonable costs of and incidental to the grant of registration or of execution.

3. De in het tweede lid genoemde bescheiden behoeven geen verder bewijs van echtheid.

4. Indien een verzoek is gedaan in overeenstemming met het eerste en het tweede lid van dit artikel en het desbetreffende vonnis voldoet aan artikel V, wordt het verlof tot tenuitvoerlegging verleend.

ARTIKEL VIII

1. Een vonnis heeft van de datum af waarop registratie ingevolge artikel VI of verlof tot tenuitvoerlegging ingevolge artikel VII is verleend, voor wat betreft de tenuitvoerlegging uit kracht van die registratie of dat verlof, in het land van het aangezochte gerecht dezelfde kracht als ware het een vonnis dat op die datum in dat land zelf was geweest.

2. De rechtsgang ter verkrijging van registratie van een beslissing ingevolge artikel VI en tot verkrijging van verlof tot tenuitvoerlegging ingevolge artikel VII wordt zo eenvoudig en weinig tijdrovend mogelijk gehouden en van hem die registratie of verlof tot tenuitvoerlegging verzoekt, zal geen zekerheidstelling voor kosten worden verlangd.

3. Het aangezochte gerecht zal voor een verzoek om registratie of om verlening van het verlof tot tenuitvoerlegging een termijn van ten minste zes jaar toestaan, te rekenen van de datum waarop het vonnis door het oorspronkelijke gerecht is geweest, wanneer in het land van het oorspronkelijke gerecht tegen dit vonnis geen beroep bij een hoger gerecht is ingesteld of, indien zodanig beroep wel is ingesteld, te rekenen van de datum van het vonnis in laatste aanleg.

4. Indien het aangezochte gerecht vaststelt dat het vonnis van het oorspronkelijke gerecht verschillende onderwerpen betreft en dat een of meer—maar niet alle—onderdelen van het vonnis, indien zij zouden zijn vervat in afzonderlijke vonnissen, in aanmerking zouden zijn gekomen voor registratie of daarvoor verlof tot tenuitvoerlegging zou zijn verleend, dan kan het vonnis worden geregistreerd of verlof worden verleend tot de tenuitvoerlegging ervan uitsluitend voor wat betreft bedoelde onderdelen.

5. Indien het aangezochte gerecht vaststelt, dat aan het vonnis op de datum van het verzoek gedeeltelijk doch niet geheel door betaling is voldaan, dan wordt registratie of verlof tot tenuitvoerlegging verleend voor het resterende gedeelte dat op die datum nog opeisbaar is, mits overigens het vonnis op grond van de bepalingen van dit Verdrag zou kunnen worden ten uitvoer gelegd.

6. Indien ter voldoening aan een vonnis een geldsbedrag moet worden betaald, dat is uitgedrukt in een andere muntsoort dan die van het land van het aangezochte gerecht, dan zal het recht van dat land bepalen of, en zo ja op welke wijze voor de voldoening aan of de tenuitvoerlegging van het vonnis het verschuldigde bedrag kan of moet worden omgerekend in de muntsoort van dat land.

7. Bij de verlening van registratie of verlof tot tenuitvoerlegging zal het aangezochte gerecht op verzoek van de schuldeiser een redelijk bedrag aan kosten, gemaakt voor en in verband met het verlof tot registratie of tenuitvoerlegging, toekennen.

(8) Where a judgment is granted registration or execution it shall carry, in respect of the period up to the date of the grant, interest at the rate specified in the judgment or in any certificate of the original court accompanying the judgment. As from the date of the grant, interest shall be allowed at 4 per cent per annum on the total sum (principal and interest) in respect of which the registration or execution is granted.

Final Provisions

ARTICLE IX

Any difficulties which may arise in connexion with the interpretation or application of this Convention shall be settled through the diplomatic channel.

ARTICLE X

(1) The Governments of the High Contracting Parties may at any time, by mutual agreement expressed in an Exchange of Notes, extend the operation of this Convention to:

(a) any territory for the international relations of which Her Britannic Majesty's Government in the United Kingdom are responsible;

(b) any part of the Kingdom of the Netherlands outside Europe.

(2) It shall also be specified in the Exchange of Notes referred to in the preceding paragraph which courts of the territory concerned or the part of the Kingdom concerned are to be named as the courts to whose judgments this Convention shall apply, and to which courts application for registration or grant of execution of any judgment shall be made.

(3) As regards judgments given in a territory after the extension to that territory has come into force, the courts specified in the relevant Exchange of Notes as the courts to whose judgments this Convention shall apply, shall be deemed to have been named in paragraph (1) of Article II.

(4) Any such extension shall come into force one month after the date of the Exchange of Notes.

(5) Either of the High Contracting Parties may, at any time after the expiry of three years from the coming into force of an extension of this Convention to any of the territories referred to in paragraph (1) of this Article, terminate such extension on giving six months' notice of termination through the diplomatic channel.

(6) The termination of this Convention under Article XI shall, unless otherwise expressly agreed by the High Contracting Parties, also terminate it in respect of any territory to which it has been extended under paragraph (1) of this Article.

8. Indien registratie of tenuitvoerlegging van een vonnis is toegestaan, zal de beslissing tot op de datum van het verlof rente dragen tot de hoogte die in de beslissing zelf of in een er bij gevoegde verklaring van het oorspronkelijke gerecht is vastgesteld. Van de datum van het verlof af wordt rente toegekend tot 4% per jaar over het gehele bedrag (hoofdsom en rente) waarvoor registratie of tenuitvoerlegging is toegestaan.

Slotbepalingen

ARTIKEL IX

Alle geschillen die mochten rijzen in verband met de uitlegging of toepassing van dit Verdrag worden opgelost langs de diplomatieke weg.

ARTIKEL X

1. De Regeringen van de Hoge Verdragsluitende Partijen kunnen op elk tijdstip door Notawisseling de werking van dit Verdrag uitbreiden tot:

- a) elk gebied voor welks internationale betrekkingen de Regering van Hare Majesteit de Koningin van Engeland in het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk is;
- b) elk deel van het Koninkrijk der Nederlanden buiten Europa.

2. In de in het vorige lid bedoelde Notawisseling wordt tevens aangegeven welke gerechten van het desbetreffende gebied of van het desbetreffende deel van het Koninkrijk zullen worden beschouwd als gerechten op welker vonnissen dit Verdrag van toepassing is en tot welke gerechten een verzoek om registratie of om verlof tot tenuitvoerlegging moet worden gericht.

3. Ten aanzien van vonnissen gewezen in een gebied nadat de uitbreiding tot dat gebied van kracht is geworden, worden de gerechten die in de desbetreffende Notawisseling zijn aangegeven als gerechten op welker vonnissen dit Verdrag van toepassing is, geacht te zijn genoemd in artikel II, eerste lid.

4. Een uitbreiding zal van kracht worden één maand na de datum van de Notawisseling.

5. Ieder der Hoge Verdragsluitende Partijen is bevoegd, na het verstrijken van een termijn van drie jaar na de datum, waarop een uitbreiding van dit Verdrag tot een van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde gebieden van kracht is geworden, deze uitbreiding te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van zes maanden, door kennisgeving langs de diplomatieke weg.

6. De opzegging van dit Verdrag ingevolge artikel XI heeft ook gevolg voor een gebied, waartoe de werking van het Verdrag is uitgebreid ingevolge het eerste lid van dit artikel, tenzij door de Hoge Verdragsluitende Partijen uitdrukkelijk anders is overeengekomen.

ARTICLE XI

This Convention shall be subject to ratification. Instruments of ratification shall be exchanged at London. The Convention shall come into force three months after the date on which the instruments of ratification are exchanged,⁽¹⁾ and shall remain in force for three years after the date of its coming into force. If neither of the High Contracting Parties shall have given notice through the diplomatic channel to the other, not less than six months before the expiration of the said period of three years, of intention to terminate the Convention, it shall remain in force until the expiration of six months from the date on which either of the High Contracting Parties shall have given notice to terminate it.

⁽¹⁾ The Convention entered into force on 21 September, 1969.

ARTIKEL XI

Dit Verdrag zal worden bekrachtigd. De oorkonden van bekrachtiging zullen te Londen worden uitgewisseld. Het Verdrag zal drie maanden nadat de oorkonden van bekrachtiging zijn uitgewisseld in werking treden en het zal gedurende drie jaar na zijn inwerkingtreding van kracht blijven. Indien geen van de Hoge Verdragsluitende Partijen de andere tenminste zes maanden vóór het verstrijken van de vermelde termijn van drie jaar langs de diplomatieke weg heeft kennis gegeven van zijn wens het Verdrag op te zeggen, dan zal het van kracht blijven tot op de dag waarop zes maanden verstreken zijn na de datum waarop een van de Hoge Verdragsluitende Partijen van de opzegging zal hebben kennis gegeven.

IN WITNESS WHEREOF the above-mentioned Plenipotentiaries have signed this Convention and have affixed thereto their seals.

DONE in duplicate at The Hague, this 17th day of November, 1967, in the English and Dutch languages, both texts being equally authoritative.

For Her Britannic Majesty:

PETER GARRAN
GARDINER C

For Her Majesty the Queen of the Netherlands:

H. J. DE KOSTER

TEN BEWIJZE WAARVAN de hogergenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegels voorzien.

GEDAAN in tweevoud te 's-Gravenhage, op 17 november 1967, in de Engelse en de Nederlandse taal, welke beide teksten gelijkelijk gezag hebben.

Voor Hare Britse Majesteit:

PETER GARRAN
GARDINER C

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

H. J. DE KOSTER